

จดหมายข่าวบัญชีประชาชาติ

National Accounts Newsletter

National Accounts Office

ฉบับปฐมฤกษ์ ปี 2548 (ไตรมาส 4/2548)

คุยกันก่อน

สวัสดีปีใหม่

จดหมายข่าวบัญชีประชาชาติ ฉบับนี้เป็นฉบับแรกในรอบหลายปี หลังจากว่างเว้นไประยะหนึ่ง ด้วยข้อจำกัดหลายๆ ประการ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน สถิติบัญชีประชาชาติ ได้มีการนำไปใช้ประโยชน์แพร่หลายมากขึ้น ประกอบกับระบบบัญชีประชาชาติเอง ได้มีการพัฒนาเป็นลำดับเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สศช. จึงได้จัดทำจดหมายข่าวบัญชีประชาชาติขึ้นมาอีกครั้งเพื่อเผยแพร่ข้อมูลความรู้ด้านบัญชีประชาชาติสู่สาธารณะ และรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยขอถือโอกาสในช่วงปีใหม่พ.ศ.2549 นี้ เผยแพร่ฉบับปฐมฤกษ์

จากชื่อ “จดหมายข่าวบัญชีประชาชาติ” ท่านผู้อ่านก็คงพอจะนึกออกแล้วว่าเนื้อหาจะมีอะไรบ้าง ฉบับแรกนี้ ขอแนะนำความรู้พื้นฐานด้านระบบบัญชีประชาชาติ เนื้อหาอาจจะดูวิชาการสักนิด ได้ยินว่าผู้เขียนพยายามจะเขียนให้อ่านได้สบายๆ ส่วนอีกบทความเป็นประเด็นสำคัญสำหรับแวดวงนักบัญชีประชาชาติตอนนี้ คือ ปัญหาของรายได้ประชาชาติ จะมีเนื้อหาเช่นไรก็พลิกไปอ่านได้พร้อมทั้งจะได้แนะนำเสนอศัพท์นำรู้ด้านบัญชีประชาชาติทุกฉบับ

จดหมายข่าว กำหนดออกเป็นรายไตรมาส ทางเว็บไซต์ของ สศช. ที่ www.nesdb.go.th ท่านผู้อ่านสนใจประเด็นใดหรือมีคำถาม คำแนะนำ โปรดส่งไปตามที่อยู่ด้านหลัง

แล้วพบกันฉบับหน้า 27 มี.ค.49

เรื่องในฉบับ:

- บัญชีประชาชาติคืออะไร
- งานวิจัย: ปีฐาน
- ศัพท์บัญชีประชาชาติ
- เศรษฐกิจไทย

๑๖๑๑๑๑๑

๑.๑.๑.๒๕๔๙

สิ่งต้องรู้

บัญชีประชาชาติคืออะไร ?

โดย จุฬารัตน์ ชมภูพันธ์
สำนักบัญชีประชาชาติ

ทำไมต้อง “บัญชีประชาชาติ”

บัญชีประชาชาติ เป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะเป็นวิชาการ เกี่ยวข้องกับตัวเลข แค่นี้ก็น่าเบื่อเสียแล้ว ไหนจะ “บัญชี” แล้วยังมี “ประชาชาติ” อีก ผู้เขียนจึงขอเริ่มด้วยคำถาม เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

ในขั้นแรกทำไมต้อง “บัญชี” ถ้าเปรียบเทียบคิดจากชีวิตส่วนตัวของแต่ละคน ถามว่าจำเป็นไหมที่ต้องจะทำบัญชีกัน ก็อาจจะตอบว่าไม่เห็นจำเป็น ได้เงินมาเท่าไรก็ใช้ไปเรื่อยๆ เงินใกล้จะหมดก็ไม่ต้องซื้อหาอะไรให้มากนัก เมื่อได้เงินมาเพิ่มใหม่ก็ค่อยจ่ายมากขึ้น เหลือ

ก็เก็บออม ไม่เหลือก็ไม่เป็นไร ถ้าชีวิตเรียบง่ายก็อยู่อย่างสมถะ ก็คงจะเห็นว่าไม่จำเป็น แต่เราทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน เมื่อมีกิจกรรมในชีวิตมากขึ้น เราจะมีรายได้และรายจ่ายที่ซับซ้อนขึ้น หากเราไม่มีการติดตามหรือคอยตรวจสอบการใช้จ่ายใช้สอย ก็ทำให้เป็นผู้ที่ตกอยู่ในความประมาท การบันทึกรายได้ และรายจ่ายเอาไว้ เหมือนกับที่โฆษณาในโทรทัศน์ให้ทุกคนจดไว้ว่าใช้จ่ายอะไรบ้าง จะทำให้รู้ว่าใช้จ่ายมากไปหรือไม่ มีเงินเหลือออมไว้ได้เท่าใด การบันทึกดังกล่าว ถ้าจะเรียกให้เป็นภาษาวิชาการ ก็คือการจัดทำบัญชี

ต่อไปเป็นคำถามว่า ทำไมต้อง “ประชาชาติ” ตามที่กล่าวข้างต้น จะเห็นว่าเราแต่ละคนควรมีการบันทึกรายได้ รายจ่ายของ

ตนเอง เมื่อกิจกรรมของหลาย ๆ คนมารวมกันเกิดเป็น ครอบครัว กลุ่มชน บริษัทห้างร้าน ท้ายที่สุดเป็นประเทศ โดยมีหน่วยที่ปกครองดูแลเพื่อให้อยู่รวมกันอย่างเป็นระเบียบ ตามกฎ กติกาที่ยอมรับกัน เท่ากับว่าเราได้มีการบันทึกบัญชีมา ตั้งแต่ระดับบุคคล ครอบครัว บริษัท จนถึงระดับประเทศ ซึ่งยังมีความสัมพันธ์ติดต่อกับต่างประเทศอีก ดังนั้นระดับของการบันทึกรายได้ รายจ่าย ก็จะต้องมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นตามลำดับ จนถึงระดับรวม ทั้ง ลั น ของ ประเทศ ซึ่งเรียกว่า

ต่อหน้า 6

งานศึกษา

ปีฐาน (Base year) : CVM หรือ Fixed base year อะไรเหมาะสมกว่ากัน

ท่านผู้อ่านที่ใช้ข้อมูลสถิติบัญชีประชาชาติของสำนักบัญชีประชาชาติ สศช. คงคุ้นเคยกับสถิติรายได้ประชาชาติที่ได้จัดทำและเผยแพร่มาโดยสม่ำเสมอ ซึ่งมี 2 ประเภท คือ 1) รายได้ประชาชาติรายปี มี 3 ด้านคือ ด้านการผลิต ด้านรายจ่าย และด้านรายได้ โดยรายได้ประชาชาติด้านการผลิตและด้านรายจ่ายประกอบด้วย ข้อมูล ณ ราคา

ประจำปี และ ณ ราคาคงที่ปี 2531 ส่วนด้านรายได้เป็นข้อมูล ณ ราคาประจำปี และ 2) รายได้ประชาชาติรายไตรมาส หรือ QGDP จัดทำ 2 ด้าน คือด้านการผลิต และด้านรายจ่าย ทั้งราคาประจำปี และราคาคงที่ปี 2531 ท่านที่ใช้ข้อมูลดังกล่าวในการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจเป็นประจำย่อมทราบอยู่แล้วว่าทำไมรายได้ประชาชาติด้านต่างๆ จึงมี 2 ชุดคือ

ราคาประจำปีและราคาคงที่ รายได้ประชาชาติราคาประจำปี หรือบางครั้งเรียกว่า รายได้ประชาชาติ ณ ราคาตลาด เป็นการวัดรายได้ประชาชาติจากภาวะเศรษฐกิจในแต่ละปี หรือแต่ละช่วงเวลาตามมูลค่า ณ เวลานั้นๆ โดยมูลค่าที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปีอาจเกิดได้ทั้งจากราคาและปริมาณ

ต่อหน้า 2

1) วิธี Base year valuation of quantities คือการคำนวณมูลค่าราคาคงที่โดยใช้ปริมาณสินค้าในปีใดคุณด้วยราคาสินค้าชนิดนั้นในปีฐาน

2) วิธี Price deflation คือการปรับมูลค่าราคาประจำปีด้วยดัชนีราคาของสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องให้เป็นมูลค่าราคาคงที่ในปีฐาน

3) วิธี Volume Extrapolation คือ การประมาณมูลค่าราคา คงที่ในแต่ละปี โดยคุณ มูลค่าในปัจจุบันด้วยดัชนี ปริมาณที่เกี่ยวข้อง แต่ละปี"

ของสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ดังนั้นหากนำรายได้ประชาชาติราคาประจำปีแต่ละปีมาเปรียบเทียบกับกัน จะได้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในแง่ของมูลค่าเศรษฐกิจในปีนั้นๆ ไม่สามารถบอกถึงศักยภาพของการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่แท้จริงได้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นทั้งจากราคาและปริมาณในแต่ละปี โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงของราคาเป็นดัชนีชี้วัดระดับราคา หรือภาวะเงินเฟ้อที่เกิดขึ้น

นักเศรษฐศาสตร์จึงมีความคิดว่าการวัดรายได้ประชาชาติระหว่างช่วงเวลา เช่นระหว่างปีแรกและปีที่สอง จึงควรวัดบนพื้นฐานราคาเดียวกันเพื่อวัดการขยายตัวเชิงปริมาณที่แท้จริง จึงเกิดการคำนวณรายได้ประชาชาติราคาคงที่ขึ้น

เป็นการพยายามวัดรายได้
ประชาชนชาติในแต่ละปี บน
โครงสร้างราคาสินค้าและบริการที่
คงที่สามารถใช้ราคาในปีที่ผ่านมา
หรือปีปัจจุบันเป็นตัวแทนก็ได้
เพื่อเปรียบเทียบอัตราการ
เปลี่ยนแปลงระหว่างช่วงเวลาทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงทาง
เศรษฐกิจที่แท้จริงที่ขจัดผลด้าน
ราคาแล้ว

อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติ รายได้ประชาชาติมิได้จัดทำเพียง 2 ปีหรือ 2 ช่วงเวลา แต่จัดทำเป็น อนุกรมยาวหลายๆ ปี จึงเกิดคำถามขึ้นว่ารายได้ประชาชาติ ราคาของที่ตั้งกล่าว ควรเป็นราคา คงที่ที่โครงสร้างราคาปีใดและทำ อย่างไรจึงจะจัดทำข้อมูลเป็น อนุกรมได้ ใน การ แก้ ไข ปัญหา ดังกล่าวประเทศต่างๆ ในอดีตได้

ใช้แนวคิดและหลักการเดียวกันคือ
การจัดทำรายได้ประชาชาติราคา
คงที่ที่เป็นอนุกรมโดยคำนวณใน
แต่ละปีบนโครงสร้างราคาปีเดียวที่
เรียกว่า รายได้ประชาชาติราคา
คงที่แบบปีฐานคงที่ แล้วนำมูลค่า
มาเรียงต่อกันเป็นอนุกรม

รายได้ประชาชาติราคาคงที่แบบปีฐานคงที่ หรือ เรียกว่า Fixed-weighted Volume Measures เป็นแนวทางที่ประเทศต่างๆใช้มาแต่อดีตในการคำนวณรายได้ประชาชาติราคาคงที่ รวมทั้งประเทศไทย โดยได้มีการปรับเปลี่ยนปีฐานให้ทันสมัยมาเป็นระยะ คือปีฐานปี 2499 ปี 2505 ปี 2515 และปัจจุบันคือปี 2531

หากกล่าวโดยหลักการแล้ว การคำนวณรายได้ประชาชาติ ราคาทั้งที่แบบปีฐานคงที่ คือการคัดเลือกปีใดปีหนึ่งเป็นปีฐาน แล้วใช้โครงสร้างความสัมพันธ์ของราคาสินค้าและบริการต่างๆ ในปีดังกล่าวเป็นน้ำหนักในการคูณด้วยปริมาณของสินค้าและบริการปีอื่นๆ ได้เป็นผลรวมของรายได้ประชาชาติราคาคงที่แบบปีฐานคงที่ในแต่ละปี หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การคำนวณรายได้ประชาชาติในแต่ละปีโดยให้ราคาสินค้าและบริการต่างๆ เท่ากับปีที่เป็นปีฐานเป็นการจัดอิทธิพลของราคาเพื่อใช้ประโยชน์ในการหาอัตราการเปลี่ยนแปลงเชิงปริมาณของรายได้ประชาชาติในแต่ละปี

ในทางปฏิบัติ รายได้
ประชากรติดราคาคงที่แบบปีฐาน
คงที่มีวิธีการคำนวณโดยสรุป 3
วิธีคือ

วิธีแรก เรียกว่า Base year valuation of quantities คือการคำนวณมูลค่าราคาคงที่โดยใช้ปริมาณสินค้าในปีใด ๆ หนึ่งด้วยราคาสินค้าชนิดนั้นในปีฐาน

วิธีที่สอง Price deflation เป็นการปรับค่าของมูลค่าราคาประจำปีด้วยดัชนีราคาของสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องให้เป็นมูลค่าราคาคงที่ในปีฐาน

วิธีที่สาม Volume Extrapolation เป็นการประมาณมูลค่าราคา
คงที่ในแต่ละปี โดยคูณมูลค่าในปี
ฐานด้วยดัชนีปริมาณที่เกี่ยวข้อง
แต่ละปี

จากแนวคิดและหลักการในการจัดทำรายได้ประชาชาติราคาคงที่แบบปีฐานคงที่ที่ได้นำเสนอข้างต้น อาจมีผู้สงสัยว่าทำไมการจัดทำรายได้ประชาชาติของประเทศไทยต้องมีการเปลี่ยนแปลงปีฐานหลายครั้ง หรือแม้กระทั่งบางท่านคิดว่าปีฐานของประเทศไทยเกินไปไม่สะท้อนภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน และอาจมีข้อสงสัยต่อว่า การเปลี่ยนปีฐานหรือปีฐานที่เก่าไม่สะท้อนภาวะเศรษฐกิจมีสาเหตุจากอะไร อันที่

จริงแล้ว การที่พื้นฐานเก่าไม่สะท้อนภาวะเศรษฐกิจคือ การไม่สะท้อนความสำคัญของสินค้าและบริการต่างๆ ในสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องมาจากการคำนวณรายได้ประชาชาติราคาคงที่แบบปีฐานคงที่เป็นการให้ความสำคัญหรือน้ำหนักของสินค้าและบริการแต่ละชนิดเท่ากับในปีฐาน เนื่องจากใช้โครงสร้างราคาสินค้าและบริการในปีฐานเป็นน้ำหนักคงที่

โดยหากพิจารณาแล้วสินค้าและบริการที่จะก่อให้เกิดความไม่สมเหตุสมผลของโครงสร้างราคาที่ใช้ต่อเนื่องมาหลายปีจากปีฐาน มี 2 ประเด็นคือ

สินค้าคุณภาพใหม่ (New quality goods) คือ สินค้าเดิมแต่ได้ปรับปรุงคุณภาพดีขึ้น แสดงว่าราคาเท่าเดิมอาจจะซื้อสินค้าได้คุณภาพดีขึ้น ดังนั้นราคาต่อหน่วยที่เคยใช้ในปีฐานควรจะเปลี่ยนไป

สินค้าใหม่ (New products) คือ สินค้าและบริการที่เกิดขึ้นใหม่ในระบบเศรษฐกิจในแต่ละปี แต่ไม่มีในปีฐาน จึงต้องประมาณราคาในปีฐานขึ้นมา

รายได้ประชาชาติราคาคงที่แบบปีฐานคงที่ มีปัญหาอย่างไร

ดังที่กล่าวแล้วว่าการคำนวณรายได้ประชาชาติราคาคงที่แบบปีฐานคงที่เป็นการอ้างอิงโครงสร้างราคาสินค้าและบริการในปีฐาน

เป็นน้ำหนักในการคำนวณ เมื่อเวลาผ่านไป สินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปทั้งในเชิงคุณภาพ และเกิดสินค้าและบริการใหม่ขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อโครงสร้างราคาสินค้าและบริการที่ใช้เป็นน้ำหนักในการคำนวณ สาเหตุดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบอะไรบ้างนั้น หากพิจารณาจากประโยชน์ของการใช้ข้อมูลดังกล่าวพบว่า นักเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่สนใจข้อมูลรายได้ประชาชาติราคาคงที่ในการวัดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ดังนั้น จึงควรพิจารณาว่าผลกระทบดังกล่าว ส่งผลต่ออัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจหรือไม่ คำตอบในทางทฤษฎีพบว่าก่อให้เกิดปัญหา 2 ประการคือ

ประการแรก คือ ผลของ **substitution bias** ในทางทฤษฎีสามารถพิสูจน์ได้ว่า อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่คำนวณจากการใช้ราคาปีฐานที่เก่ามักจะมีค่าที่สูงเกินไป (คือสูงกว่าอัตราที่ควรจะเป็นจริง) ทั้งนี้เพราะเชื่อกันว่าสินค้าที่มีราคาเปรียบเทียบถูกลง (แพงขึ้น) โดยเปรียบเทียบ มักจะมีปริมาณการผลิตและบริโภคที่สูงขึ้น (ลดลง) โดยเปรียบเทียบ การเปลี่ยนแปลงของราคาเปรียบเทียบและปริมาณเปรียบเทียบในทิศทางที่ตรงกันข้ามนี้ เป็นการสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมปกติของผู้บริโภคที่มักจะเลือกใช้สินค้าที่มีราคาถูกลงเพื่อทดแทนสินค้าที่มีราคาแพงขึ้น ดังนั้นการใช้ราคาในปีฐานที่ย้อนหลังไปมากๆ สำหรับการคำนวณมูลค่าในปีปัจจุบันจะให้น้ำหนักมากเกินไป (น้อยเกินไป) แก่สินค้าที่มีราคาถูกลง (แพงขึ้น) โดยเปรียบเทียบ การคำนวณอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจโดย

ใช้ปีฐานที่เก่าเกินไปจึงมีความคลาดเคลื่อนซึ่งเกิดจากการทดแทนกันระหว่างสินค้าที่ราคาแพงขึ้นและสินค้าที่มีราคาถูกลงปรากฏการณ์นี้เรียกว่า "substitution bias"

ประการที่สอง เป็นปัญหาเทคนิคทางสถิติ เรียกว่า Laspeyres-Paasche gap (L-P gap) คือ ในการคำนวณรายได้ประชาชาติราคาคงที่แบบปีฐานคงที่ การคำนวณปีปัจจุบันหลังปีฐานใช้สูตรแบบ Laspeyres กล่าวคือ ใช้โครงสร้างราคาในอดีต ซึ่งก็คือ ใช้ปีฐานเป็นค่าถ่วงน้ำหนัก ในขณะที่ปีก่อนปีฐานใช้ราคาในปีฐานที่มากที่สุดเป็นค่าถ่วงน้ำหนัก จึงเป็นสูตรแบบ Paasche

ท่านอาจจะสงสัยว่าการใช้สูตรดังกล่าวเป็นปัญหาอย่างไร ปัญหา คือ โดยทฤษฎีแล้วการคำนวณโดยสูตรแบบ Laspeyres มักให้ค่าอัตราการขยายตัวสูงเกินกว่าที่ควรจะเป็น ในขณะที่การใช้สูตรแบบ Paasche มักให้ค่าอัตราการขยายตัวต่ำเกินกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้น ปัญหาที่จะเกิดตามมาจากคุณสมบัติดังกล่าว คือ ส่วนต่างระหว่างปีก่อนและหลังปีฐานจากค่าที่ควรจะเป็น เรียกว่า L-P gap (ต่อหน้า 4)

ปีฐาน (Base year) : CVM หรือ Fixed base year อะไรเหมาะสมกว่ากัน

นอกจากนั้น ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนปีฐาน จะก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างอัตราการขยายตัวในปีเดียวกัน แต่ปีฐานอ้างอิงต่างกัน เนื่องจากผลกระทบของ L-P gap ดังกล่าว

การจัดทำรายได้ประชาชาติแบบ Chain Volume Measures หรือ CVM

CVM เป็นวิธีการคำนวณรายได้ประชาชาติราคาคงที่ที่ได้นำเสนอไว้ในเอกสารระบบบัญชีประชาชาติล่าสุด (ระบบ ค.ศ.1993) โดยมาจากแนวคิดที่ว่า การจัดทำรายได้ประชาชาติราคาคงที่แบบปีฐานคงที่ คือ การคำนวณรายได้ประชาชาติในแต่ละปีโดยให้ราคาสินค้าและบริการต่างๆ เท่ากับปีที่เป็นปีฐาน เพื่อวัดอัตราการเปลี่ยนแปลงเชิงปริมาณของรายได้ประชาชาติในแต่ละปี โดยในทางปฏิบัติ ผู้ใช้มักเปรียบเทียบในปีที่ติดกัน เช่น ปี 2548 เทียบกับ ปี 2547 ไม่ได้เทียบย้อนไปถึงปี 2531 หากเป็นเช่นนั้น ทำไมต้องคำนวณรายได้ประชาชาติแต่ละปีให้เป็นปีฐาน 2531 ก่อน แล้วค่อยเปรียบเทียบกัน เหตุใดจึงไม่เปรียบเทียบกันโดยตรงเช่น คำนวณรายได้ประชาชาติราคาคงที่ปี 2548 ในราคาปี 2547 แล้วเปรียบเทียบกับปี 2547 โดยตรง ดังนั้นจึงเกิดแนวคิดในการคำนวณรายได้ประชาชาติราคาคงที่แบบ CVM ขึ้น

รายได้ประชาชาติราคาคงที่แบบ CVM คือ การวัดการเปลี่ยนแปลงเชิงปริมาณของการผลิต หรือการใช้จ่าย ณ ราคาคงที่ในปีติดกัน แทนการวัดในราคาปี

ฐานที่อยู่ห่างกัน เรียกว่า Direct index เป็นคู่ๆ เช่นในกรณีใช้สูตร Chain Laspeyres Volume Measure โดยให้ปี 2545 เป็นปีเริ่มต้น คำนวณปี 2546 โดยใช้ราคาปี 2545 คำนวณปี 2547 กับปี 2547 ในราคาปี 2546 และ คำนวณปี 2547 กับปี 2548 ในราคาปี 2547 เป็นต้น

แต่เนื่องจากรายได้ประชาชาติต้องเผยแพร่เป็นอนุกรม เช่น ปี 2545 - 2548 จึงจำเป็นต้องเชื่อมอัตราการขยายตัวแต่ละคู่ให้เป็นอนุกรมระยะยาว (Chain linking) วิธีการดังกล่าวจะทำให้โครงสร้างราคาสินค้าและบริการมีความเป็นปัจจุบันมากกว่าวิธีการคำนวณแบบเดิมหรือแบบปีฐานคงที่

จะเห็นได้ว่า วิธี CVM ดังที่ได้อธิบายข้างต้น มีการจัดทำ 2 ขั้นตอน คือ 1) คำนวณมูลค่า ณ ราคาคงที่โดยใช้ราคาปีก่อนหน้า (ในกรณี Chain Laspeyres Volume Measure) หรือเรียกว่า Direct index ก่อน และ 2) การเชื่อมโยงที่เรียกว่า Chain linking หรือ Chain index

อย่างไรก็ตาม การเชื่อมโยงดังกล่าวทำให้เกิดลักษณะ Non-Additivity หรือผลรวมของมูลค่าส่วนย่อยไม่เท่ากับมูลค่าส่วนรวมที่เกิดจากการทำ CVM โดยตรง ตัวอย่างเช่น การจัดทำมูลค่า GDP ราคาคงที่แบบ CVM ในระดับสาขาการผลิต เมื่อรวมกันทุกสาขาจะมีค่าไม่เท่ากับ GDP รวม ที่เกิดจากการทำ CVM โดยตรง คือ เกิดการสูญเสียคุณสมบัติของ Additivity ที่เป็นจุดเด่นของการจัดทำแบบปีฐานคงที่

การเปลี่ยนจากปีฐานสู่ CVM

หากพิจารณาจากแนวคิดทางทฤษฎีที่นำเสนอข้างต้น หลายท่านอาจมีความเห็นคล้อยตามว่าการจัดทำรายได้ประชาชาติแบบ CVM น่าจะดีกว่าแบบปีฐานคงที่ ยกเว้นในเรื่อง Non-Additivity ที่อาจเกิดปัญหาในการหาโครงสร้างทางเศรษฐกิจ

อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติ การเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดทำรายได้ประชาชาติที่หลายฝ่ายใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการติดตามและวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ จำเป็นต้องมีข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ชัดเจนมากกว่าเพียงแนวคิดทางทฤษฎีเท่านั้น

สำนักบัญชีประชาชาติ สศช. จึงได้ศึกษาร่วมกับบริษัทที่ปรึกษา และทดลองจัดทำข้อมูลระหว่างปี 2536-2546 เพื่อตอบคำถามทางทฤษฎีดังกล่าว รวมทั้งจัดสัมมนาระดมความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้ใช้ข้อมูลเมื่อวันศุกร์ที่ 18 พ.ย. 2548 ปรากฏผลดังนี้

ประเด็นสำคัญ จากการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1) ผลของ **substitution bias** พบว่า GDP ปี 2536 ถึง 2546 เมื่อใช้ปีฐาน 2531 จะมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.58 เมื่อปรับปีฐานให้ใหม่ขึ้นเป็นในช่วงปี 2536 ถึง 2539 อัตราการขยายตัวของ GDP เฉลี่ยมีแนวโน้มลดลงอยู่ในระดับร้อยละ 3.18 ถึง 3.02 และหากใช้ปีฐานปี 2540 ถึง 2546 อัตราการขยายตัวของ GDP เฉลี่ยคือร้อยละ 2.90 ถึง 2.80 จะเห็นได้ว่า เมื่อปรับปีฐานให้ทันสมัยขึ้น อัตราการขยายตัวมีแนวโน้มลดลง

"ข้อดีของ CVM คือ ค่าของผลรวม จะไม่เท่ากับการนำด้วยอย่างมารวมกัน"

ขณะที่ข้อยุ่งยากของปีฐานแบบคงที่ คือ กิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ๆ จำเป็นต้องประมาณราคาในปีฐาน"

อัตราการขยายตัวของ GDP
ปี 2536-2546

ปีฐาน	เฉลี่ย(%)
2531	3.58
2536	3.18
2537	3.15
2538	3.08
2539	3.02
2540	2.90
2541	2.90
2542	2.74
2543	2.82
2544	2.82
2545	2.80
2546	2.80

2) ปัญหาเทคนิคที่เรียกว่า L-P gap พบว่า รายได้ประชาชาติแบบ CVM ช่วยลด L-P gap และเมื่อเปรียบเทียบอัตราการขยายตัวของ GDP แบบปีฐาน

คงที่ปี 2531 ในช่วงปี 2536 ถึง 2546 กับ Chain Fisher Volume Measure ที่เป็นดัชนีที่ดีที่สุดในทางทฤษฎี พบว่ามีความแตกต่างเฉลี่ยประมาณ 0.56 percentage point ต่อปี

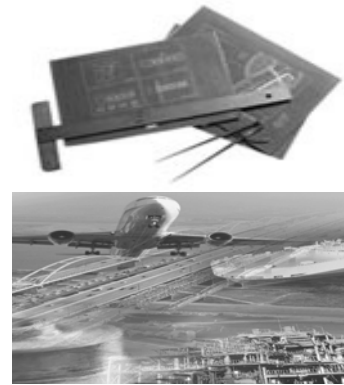
3) รายได้ประชาชาติแบบ CVM ก่อให้เกิด Non-Additivity คือ ผลรวมจากรายการย่อยต่างจากรายได้ประชาชาติรวมประมาณร้อยละ 1 ถึง 2 ต่อปี

โดยสรุป จึงกล่าวได้ว่าการคำนวณรายได้ประชาชาติแบบ CVM จะให้ผลของอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สะท้อนข้อเท็จจริงได้ดีกว่าแบบปีฐานคงที่ โดยเฉพาะในกรณีที่ปีฐานเก่าเกินไป ทั้งในทางทฤษฎีและจากข้อมูลจริงในกรณีของประเทศไทย นอกจากนั้นข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมสัมมนาโดยส่วนใหญ่เห็น

ว่า สศช. ควรดำเนินการจัดทำรายได้ประชาชาติแบบ CVM แต่ควรคำนึงถึง วิธีการจัดทำที่มีประสิทธิภาพและการแก้ไขเรื่อง Non-Additivity ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ส่วนใหญ่

โดย อภิชัย ธรรมเสริมสุข
สำนักบัญชีประชาชาติ

ศัพท์บัญชีประชาชาติ

GDP: Gross Domestic Product หรือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หมายถึง ผลรวมของมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตได้ภายในประเทศในรอบระยะเวลาหนึ่ง โดยทั่วไปจะวัดในรอบ 1 ปี หรือถ้าวัดในรอบ 3 เดือน ก็จะเรียกว่า QGDP (Quarterly Gross Domestic Product) หรือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส

GPP: Gross Provincial Product หรือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด หมายถึง ผลรวมของมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตได้ภายในจังหวัดในรอบระยะเวลาหนึ่ง

GNP: Gross National Product หรือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ หมายถึง ผลรวมของมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตโดยประชาชนของประเทศใน

รอบเวลาหนึ่ง เช่น 1 ปี หรือ 1 ไตรมาส

NF: Net Factor Income Payment from the Rest of the World หรือ ค่าตอบแทนปัจจัยการผลิตสุทธิจากต่างประเทศ ประกอบด้วยค่าตอบแทนของคนในประเทศที่ทำการผลิตในต่างประเทศ หักด้วยค่าตอบแทนของคนต่างประเทศที่ทำการผลิตในประเทศ โดยค่าตอบแทนปัจจัยการผลิตในที่นี้หมายถึง ค่าตอบแทนแรงงาน ดอกเบี้ย และกำไรของผู้ประกอบการ

VA (Value Added) หรือ มูลค่าเพิ่ม หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้นมาในแต่ละขั้นตอนการผลิต หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ผลตอบแทนการใช้ปัจจัยการผลิตอันได้แก่ ค่าตอบแทนแรงงาน ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ย และผลกำไรจากการประกอบการ ที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนการผลิตนั่นเอง

GNP กับ GDP แตกต่างกันอย่างไร

GDP วัดมูลค่าการผลิตในอาณาเขตของประเทศหรือยึดพื้นที่เป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงสัญชาติของผู้ผลิต ส่วน GNP ยึดสัญชาติของผู้ผลิต โดยไม่คำนึงว่าผลิตที่ไหน ในทางปฏิบัติ คำนวณ GDP ก่อน แล้วบวกด้วยค่าตอบแทนปัจจัยการผลิตสุทธิจากต่างประเทศ จะได้ GNP

$$GNP = GDP + NF$$

บัญชีประชาชาติคืออะไร ? (ต่อ)

บัญชีประชาชาติคืออะไร

ในระบบสังคมที่เราอยู่กันนี้มีคนอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ ผู้บริโภค ผู้ผลิตและผู้ที่เป็นเจ้าของสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการผลิตที่เรียกว่าปัจจัยการผลิต ประกอบด้วย ที่ดิน แรงงาน เงิน และการประกอบการ เมื่อผู้ผลิตต้องการผลิตสินค้า เขาก็ต้องหาปัจจัยการผลิตมาใช้ เมื่อขายสินค้าได้ ก็ต้องจัดสรรรายได้จากผลผลิตนั้น ตอบแทนแก่เจ้าของปัจจัยการผลิตทั้ง 4 คือ ค่าเช่าที่ดินให้แก่เจ้าของที่ดิน ค่าตอบแทนแรงงานให้แก่เจ้าของแรงงาน ดอกเบี้ยให้แก่เจ้าของเงิน และกำไรให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ผลิตเองหรือกลุ่มพวกพ้องของผู้ผลิต เจ้าของปัจจัยการผลิตต่างๆ เมื่อมีรายได้ก็สามารถนำรายได้ที่ได้รับไปซื้อสินค้าและบริการ รวมทั้งนำไปลงทุนต่อไป

กระบวนการดำเนินไปเช่นนี้เป็นระบบโดยตัวของมันเองก่อให้เกิดรายได้และการใช้จ่ายทั้งเพื่อการกินอยู่ของประชาชน และเพื่อการลงทุนในการผลิตต่อไป เมื่อมีการผลิตมากขึ้น ก็นำไปขายหรือแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการอื่นๆ กับต่างประเทศ ทำให้มีการ

สะสมทรัพย์สินต่างๆ เกิดเป็นความมั่งคั่งขึ้น

ความคิดที่อยากจะรู้ว่าเป็นประเทศมีรายได้ รายจ่ายเท่าใดนั้นมีมานานแล้วก่อนคริสตกาล โดยนักคิดและนักปรัชญาชาวตะวันตก และมีวิวัฒนาการมาตลอดจนถึงปัจจุบัน แต่ก็มีหลักการเดียวกันคือการบันทึกมูลค่าธุรกรรมต่าง ๆ ทั้งการผลิต รายได้ รายจ่าย ของประเทศ จนกระทั่งในคริสต์ศตวรรษที่ 20 จึงพัฒนาให้เป็นระบบขึ้น และกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ให้เป็นสากล เช่น มาตรฐานที่ใช้จำแนกการผลิตเป็นสาขาเกษตร อุตสาหกรรมและอื่น ๆ มาตรฐานจำแนกวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายของประชาชน เช่น ใช้ซื้ออาหาร ใช้ในการศึกษา การดูแลสุขภาพ มาตรฐานต่าง ๆ มีไว้เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบกันระหว่างประเทศได้ด้วย ระบบบัญชีประชาชาติที่ได้รับการพัฒนามาจนถึงปัจจุบันมี 3 ระบบ ดังนี้

- ระบบขององค์การสหประชาชาติ เรียกว่า ระบบ ค.ศ. 1953
- ระบบ ค.ศ. 1968
- ต่อมาองค์กรระหว่างประเทศ ได้แก่ IMF, OECD, Eurostat ธนาคารโลก และองค์การสหประชาชาติ พัฒนาเป็นระบบปัจจุบัน เรียกว่า ระบบ ค.ศ. 1993

สำหรับประเทศไทย เริ่มจัดทำบัญชีประชาชาติก็ทำตามระบบ ค.ศ. 1953 แล้วก็ใช้มาจนถึงปัจจุบัน โดยกำลังพัฒนาให้เป็นระบบ ค.ศ. 1993 ในระยะต่อไป

คงสงสัยว่าทำไมต้องมีหลาย

ระบบ พัฒนาไปเพื่ออะไร โลกเราทุกวันนี้มีการผลิต การค้าขาย การลงทุน ที่มีรูปแบบเปลี่ยนแปลงไปมาก รูปแบบและรายละเอียดในบัญชีก็ต้องพัฒนาให้ทันกับธุรกรรมต่าง ๆ รูปแบบบัญชีประชาชาติก็คล้าย ๆ บัญชีธุรกิจของบริษัท ต้องมีงบรับ-จ่าย งบดุล เช่นกัน เพียงแต่ว่าข้อมูลที่จะใช้ในการบันทึกนั้น มีมากมายหลากหลาย ไม่เหมือนกับบัญชีของบริษัท กล่าวโดยสรุป **บัญชีประชาชาติก็คือการบันทึกมูลค่าการผลิต รายได้ และการใช้จ่ายของธุรกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศ และที่ประเทศมีกับต่างประเทศ ในรอบระยะเวลาหนึ่ง** เช่น รายไตรมาส รายปี เป็นต้น

วิธีการบันทึกบัญชีประชาชาติ

คำว่า "บัญชี" ก็แสดงความหมายอยู่แล้วว่าต้องมี รับ และจ่าย แล้วก็ต้องสมดุลกัน จริงๆ แล้วด้านจ่ายนั้นก็ต้องเป็นรายจ่ายบวกกำไรหรือขาดทุน ท่านผู้อ่านคงจะคุ้นเคยกับสมการ $Y=C+I+G+(X-M)$ ซึ่งเป็นสมการพื้นฐานในการจัดทำบัญชีประชาชาติ โดยที่ Y หมายถึงมูลค่าเพิ่มของการผลิตทั้งหมด ซึ่งก่อให้เกิดผลตอบแทนปัจจัยการผลิต 4 อย่างที่กล่าวมาแล้วคือ ค่าจ้าง ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ย และกำไร และต้องมีค่าเท่ากับผลรวมของรายจ่ายซึ่งประกอบด้วยมูลค่าการบริโภคของประชาชน (C) การลงทุน (I) การบริโภคของรัฐบาล (G) และการส่งออกหักการนำเข้าสินค้าและบริการ (X-M) เราบันทึกมูลค่าทั้งหลายของแต่ละตัวในสมการ แต่ก่อนที่เราจะเอาไปจ่าย

รายได้ที่เอาไปจ่ายก็คือผลตอบแทนปัจจัยการผลิต ดังนั้นจะเห็นว่ามี 3 ด้านที่ต้องบันทึกคือ การผลิต หมายถึง Y ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งจะเรียกว่ารายได้ประชาชาติ แล้วนำไปจ่ายเป็น C, I, G และ (X-M)

อ่านอย่างนี้อาจจะยังไม่ค่อยเข้าใจ จะขอยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่ยังไม่ไปถึงระดับประเทศ มีเกษตรกรคนหนึ่งชื่อนายมีมั่ง เขาที่ดินปลูกข้าว โดยกู้เงินจากธนาคาร และจ้างลูกจ้างมาช่วย จากรายได้ที่ขายข้าวได้ 1,000 บาท เขาหักค่าใช้จ่ายในการปลูกข้าวที่ยังไม่รวมค่าจ้างลูกจ้าง ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ยจ่ายธนาคาร คือหักเฉพาะค่าพันธุ์ข้าว ค่า น้ำ ไฟ น้ำมัน ปุ๋ย เหลือเท่าใดเราจะเรียกว่า มูลค่าเพิ่ม เขาก็เอามูลค่าเพิ่มนี้มาจัดแบ่งให้กับเจ้าของปัจจัยการผลิต เป็นค่าแรงงานให้ลูกจ้าง ค่าเช่าที่ดินให้เจ้าของที่ดิน ดอกเบี้ยให้ธนาคาร ส่วนที่เหลือเป็นกำไรที่รวมเอาค่าแรงงานของตนเองไว้ด้วย เจ้าของปัจจัยการผลิตทั้ง 4 นี้ก็เอาส่วนที่เขาได้รับไปใช้จ่ายใช้สอย หรือลงทุนต่อไป

การบันทึกบัญชีประชาชาติเราจะบันทึก 3 ด้าน คือด้านการผลิต ซึ่งเป็นมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้น 700 บาท ด้านรายได้อันได้แก่ ผลตอบแทนเจ้าของปัจจัยการผลิตทั้ง 4 ประเภท เท่ากับ 700 บาท และด้านรายจ่ายที่เจ้าของปัจจัยการผลิตนำไปใช้ต่อทั้งที่เป็นการบริโภคและการลงทุน ก็เท่ากับ 700 บาท จะเห็นได้ว่าเท่ากันทุกด้านคือ 700 บาท แต่ในการปฏิบัติจริงนั้นเราไม่สามารถหาข้อมูลในลักษณะที่เราสมมติแบบนี้ได้ ข้อมูลจะมาจากหลายแหล่ง และอาจจะไม่สอดคล้องกันทั้งในด้านเวลาของการเกิดกิจกรรม การบันทึกข้อมูล เกณฑ์การบันทึกบัญชีของแหล่งข้อมูล ดังนั้น ในบัญชีประชาชาติข้อมูลทั้ง 3 ด้าน จึงไม่เท่ากัน แต่สากลจะยอมให้มีความแตกต่างกันในระดับที่สามารถยอมรับได้ ที่เล่ามานี้เป็นหลักในการบันทึกขั้นพื้นฐาน ไม่ว่าจะระบบบัญชีประชาชาติ ค.ศ. ไດ ก็ตาม

บัญชีประชาชาติ เป็นเรื่องที่มีเนื้อหามาก และด้วยข้อจำกัดของเนื้อที่ ขอเสนอต่อในฉบับหน้า แล้วพบกันใหม่ ☺

ระบบบัญชีประชาชาติ (System of National Accounts)

1) ระบบขององค์การสหประชาชาติ
ค.ศ. 1953 (UN-1953 SNA)

2) ระบบขององค์การสหประชาชาติ
ค.ศ. 1968 (UN-1968 SNA)

3) ระบบที่พัฒนาร่วมกันระหว่าง
องค์กรระหว่างประเทศได้แก่ IMF
OECD Eurostat ธนาคารโลกและ
องค์การสหประชาชาติ เรียกว่า
ระบบ ค.ศ. 1993 (1993 SNA)

	บาท	
นายมีมั่งปลูกข้าวขายได้	1,000	เรียกว่า มูลค่าผลผลิต
หัก		
ค่าใช้จ่ายดำเนินงานได้แก่ ค่าพันธุ์ ปุ๋ย น้ำ ไฟ น้ำมัน	300	เรียกว่า ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง
เหลือ	700	เรียกว่า มูลค่าเพิ่ม
นำไปจัดสรรให้เจ้าของปัจจัยการผลิต	700	
1. ค่าแรงงานให้ลูกจ้าง	100	ลูกจ้างนำไปใช้บริโภค
2. ค่าเช่าที่ดินให้เจ้าของที่ดิน	200	เจ้าของที่ดินนำไปบริโภค
3. ดอกเบี้ยให้ธนาคาร	250	ธนาคารนำไปลงทุน
4. กำไร	150	นายมีมั่งนำไปบริโภค

สำนักบัญชีประชาชาติ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
962 ถนนกรุงเกษม
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
กรุงเทพฯ 10100
Phone: 02 281 6632
Fax: 02 281 5241
E-mail: nao@nesdb.go.th

ที่ปรึกษา

รศช.อาคม เดิมพิทยาไพสิฐ
ทพษ.ปรเมธี วิมลศิริ
ผอ.สบป.วนิดา มหากิจ

คณะทำงาน

นางสมจิตต์ จรรย์พงษ์
นายอภิชัย ธรรมเสริมสุข
นางสาวณัฐสุดา เพชรหนู
นางสุชาดา แก้วมาติงาม
นายสมบัติ กิจจารุงษ์
นางสาวอุดมสุข เขียวพงศ์
นายธรรมรงค์ จรัสดำรงคัตพันธ์
นายฉมาตนิย มากนวล
นายพีรณัฐ แดงสกุล

เศรษฐกิจไทย ไตรมาส 3/2548

เศรษฐกิจไทย ไตรมาส 3 ปี 2548 ขยายตัวร้อยละ 5.3 เป็นผลมาจากอุปสงค์ภายนอกประเทศสุทธิขยายตัวสูง หลังจากที่ลดลง 2 ไตรมาสติดต่อกัน ส่วนการบริโภคของครัวเรือนและการลงทุนชะลอลง โดย GDP ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2548 ขยายตัวร้อยละ 4.4 และทั้งปี 2548 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.7

ด้านการผลิต : ขยายตัวร้อยละ 5.3

- ภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ 4.4 จากที่ลดลงต่อเนื่อง 6 ไตรมาส เป็นผลจากพืชผลหลักเช่น ข้าว ปาล์ม น้ำมัน ข้าวโพดและถั่วเหลือง ขยายตัวสูงขึ้น
- ภาคนอกเกษตรทรงตัว ในอัตราร้อยละ 5.4 เท่ากับไตรมาสที่แล้ว โดย อุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 6.2 เนื่องจากอุตสาหกรรมส่งออกขยายตัวได้ดี ได้แก่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ ปิโตรเคมี อาหารทะเลแปรรูปและผักผลไม้กระป๋อง ในขณะที่อุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการอุปโภคบริโภคในประเทศลดลง ได้แก่ เบียร์ ยาสูบ และเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก ส่วนบริการอื่นๆ ขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะบริการด้านการเงินและบริการภาครัฐบาล

ด้านการใช้จ่าย

- การบริโภคภาคเอกชน ชะลอตัวร้อยละ 4.5 เป็นการชะลอตัวทั้งในหมวดอาหารและไม่ใช่อาหาร เนื่องจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของราคาน้ำมัน มีผลกระทบต่อราคาสินค้าและบริการ ส่วนการบริโภคภาครัฐบาล ขยายตัวร้อยละ 15.0
- การลงทุนรวม ชะลอตัวร้อยละ 7.8 โดย ภาคเอกชน ขยายตัวสูงทั้งด้านเครื่องจักรและการก่อสร้างในอัตราร้อยละ 11.5 ในขณะที่ภาครัฐ ชะลอตัวร้อยละ 0.2 เป็นผลจากการลงทุนของรัฐวิสาหกิจที่ลดลงจากการก่อสร้างของโครงการลงทุนขนาดใหญ่ซึ่งส่วนใหญ่ได้แล้วเสร็จสมบูรณ์
- ส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือในไตรมาสนี้ ลดลง เป็นผลมาจากการส่งออกสินค้าขยายตัวสูง เช่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ แผงวงจรไฟฟ้า น้ำตาลทราย อาหารทะเลแปรรูป เป็นต้น ประกอบกับการนำเข้าวัตถุดิบ เช่น น้ำมันดิบ เหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กเริ่มชะลอ
- การส่งออกสุทธิ ในราคาปีฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.0 โดยการส่งออกสินค้าและบริการ ในราคาปีฐานขยายตัวร้อยละ 10.6 โดยเฉพาะการส่งออกสินค้ากลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ ยางพาราและกุ้งสดแช่แข็ง ขยายตัวสูง และรายรับด้านบริการสูงขึ้นร้อยละ 6.2 ส่วนการนำเข้าสินค้าและบริการ ในราคาปีฐาน ขยายตัวร้อยละ 5.3 โดยการนำเข้าสินค้าชะลอตัวร้อยละ 4.2 โดยเฉพาะกลุ่มเหล็กและน้ำมันดิบ ส่วนรายจ่ายด้านบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.4 จากรายจ่ายที่คนไทยเดินทางไปต่างประเทศและค่าขนส่งระหว่างประเทศที่ขยายตัวสูงขึ้น (โปรดดูรายละเอียดได้ที่ <http://www.nesdb.go.th/econSocial/macro/nad.htm#qgdp>)

อัตราขยายตัวเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อนหน้า (y-o-y)

	โครงสร้าง 2547	2547	2548				
			Q1	Q2	H1	Q3	9M
ด้านการผลิต							
เกษตร	9.3	-4.8	-8.7	-4.2	-6.7	4.4	-3.5
อุตสาหกรรม	38.7	8.2	3.2	6.5	4.8	6.2	5.3
บริการอื่นๆ	52.0	6.9	5.5	4.5	5.0	4.9	4.9
GDP	100.0	6.2	3.2	4.6	3.9	5.3	4.4
ด้านการใช้จ่าย							
การบริโภคภาคเอกชน	54.7	5.9	4.4	4.7	4.6	4.5	4.6
การบริโภคภาครัฐบาล	8.4	4.7	16.1	9.6	12.8	15.0	13.6
การลงทุนภาคเอกชน	15.2	16.3	11.7	12.3	12.0	11.5	11.8
การลงทุนภาครัฐ	5.7	6.8	27.4	21.1	24.1	0.2	13.6
การส่งออก	64.5	9.6	-0.7	2.0	0.6	10.6	4.1
การนำเข้า	50.4	13.5	10.1	13.7	11.9	5.3	9.7

ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ, สศช.